

אחי זרעי בני הישיבות הקדושות!

אהר דרישת שלומכם הטוב באה"ד ובכבוד רבו.

אנא הרשו לי מעט דברי התבוננות, התעוררות, המלצה והמרצה.

אמר החכם מכל אדם: "החכם עיניו בראשו". הכוונה היא, להימנע מראייה שטחית. להצמיד עיניים פקוחות למות. ע"י כך שהראייה עצמה תהיה ראייה של "ראש". התבוננות תבונתית, התעוררותית, המניבה את "ראיית הנולד".

הנה לכאורה "בין הזמנים" בשער, אך אם ה"זמן" השתבש, בין הזמנים מניין?

ואעפ"כ, בין הזמנים של חודש אב - ה"אלול" מן העבר האחר, ימי חורבן מעברו זה. ימים נוראים ניבטים בשער, ובתווך בין הזמנים נדחק בין ימי ה"מפני חטאינו גלינו מארצנו" לבין "אני לדודי ודודי לי", לפעמים, ל"ע, משחק לטלפיהם של אדישות והזנחה.

אמרתי אדברה, אולי ישמע החכם, יתעורר ויועיל לנו.

אנא אחים! שנים, שהיינו מצפים בכליון עיניים ל"אלול". כי ידענו אל-נכון שהציפייה עצמה, אף היא מניפה אותנו אל בינות ה"גילו ברעדה" של האלול הניצב בפתח הימים הנוראים, ומכין לנו את גמר החתימה הטובה לשנים הבאות. מתוך שלימות, השתדלות בנפלאות המידות המתוקנות וההנהגות הראויות, לרוממותו של בן התורה.

למגינת לבנו ומפני חטאינו, גלינו מיישיבותינו. אין ישיבה שרח"ל לא הופרעו סדריה. ואע"פ שדווקא בימי מצוקה אלו התבלטו "גיבורי הכוח עושי דברו לשמוע בקול דברו", בעלייתם המשגשת, ב"שטייגען" שלהם שלא ידע מעצור, כן ירבו, יעשו ויצליחו בעזרת ה' יתברך, אבל הסכנה מרובה רחמנא ליצלן.

מי יודע איך וכיצד ניכנס אל האלול. מי יודע כיצד נעמוד בשערי הימים הנוראים, איך תיראנה הישיבות, ומי יודע אם ח"ו לא תיעצר עלייתנו. מי יודע.

ידידי אחי, זו היא השעה להחליט ולקבל על עצמנו להגביר השתוקקותנו לבית חיינו. להחליט על פי הכוונת רבותינו מאורי הדור, לחזור אל הישיבות במלא המרץ, העצמה והכת, עם כל ה"ברען" והלהט החיצוני והפנימי של ההכרה המלאה במשימת חיינו, הלא היא השתלמותנו הרוחנית בתורה, ביראת שמים, במידות מתוקנות. בין אדם למקום ובין אדם לחברו.

שהישיבות שוב תהיינה מלאות מזון אל זן. איש בל ייעדר, תוך כדי סדרי "לימוד" קבועים, כאשר ידענו מאז ומקדם. אדרבא, זו השעה להחליט על שמירה מוגברת על כל צרכי הבריאות בהתאם למצוות ונשמרתם מאוד לנפשותיכם כפי שהורו רבותינו עיני העדה. אנא, הקפידו מאד על כך שחס ושלום לא נגרום בקלות דעתנו לקלישותו של עולם התורה והישיבות.

ובעזרת ה' יתברך בזכות התורה, שהיא ודאי מגנא ומצלא, נזכה לקיום כל שאיפותינו הרוחניות בשגשוג הישיבות הקדושות, לגדל בניהן-תלמידיהן להיות תפארת ישראל לעשות נחת להקב"ה.

ובזכות הקבלה הזאת, ההתכוננות וההשתוקקות, נזכה לרפואת כל בני ישראל, כי יסיר מעמנו הבורא עולם כל צרה וצוקה וכל נגע ומחלה, וישלח ברכה והצלחה ככל מעשי ידינו ונאמר אכ"ר.

בכבוד ויקר

וביקרא דאוריתא,

ברוך מרדכי אזרחי